

man maa saa bømme efter andre Ting, f. Ex. ogsaa efter de forffjellige Huusbønder, det har tjent, forsaavidt man tjender dem. Naar man seer, at et Thynde har tjent mange Aar paa det samme Sted, saa er dette det bedste Skudsmaal, og saa bryder jeg mig ikke om, om han forresten paa et eller andet Sted har faaet et mindre godt Skudsmaal; har et Thynde f. Ex. tjent en 7—8 Aar paa et Sted, saa er dette det bedste Beviis for, at det har opført sig ordentligt.

Krog: Der gaaer en Retning igjennem vor Tid, og det en smuk og god Retning, til at antage sig dem, der ere komne paa gal Wei, til at hjælpe dem til atter at komme paa rette Wei, og det er væsentligt af denne Tidens Retning, at det nærværende Forslag er fremgaaet. Det er for at hjælpe dem til at faae Tjeneste, i hvis Fortid der er Noget, som de ønske at skjule. Men mon det alligevel er saa ganske rigtigt, at de paa denne Maade komme ind i Familierne? Mon man ikke meget hellere og med bedre Frugter kunde hjælpe dem, naar de aabent og ærligt traadte frem med det, som de nu ved at være frie for Skudsmaal ønske at skjule? Mon ikke — det er kun et Spørgsmaal, jeg vil henvende til det ærede Thing, det er ikke nogen bestemt afgjort Mening, jeg herom vil udtale — mon det ikke vilde være i deres egen Interesse, som have Noget i deres Fortid, som de ønske at skjule, at den Huusbønde, der tog imod dem, fik dette at vide, istedetfor at det først senere opdages og da let forstyrer det gode Forhold, der var begyndt at knyttes imellem Huusbønden og Thyndet?

Liebe: Jeg tager ikke nærmest Ordet for at efterkomme den Opfordring, den ærede næstforegaaende Taler stillede til mig; jeg har nemlig ikke sagt, at Skudsmaal maatte bidrage til at give Thyndeforholdet en mere familiemæssig Charakter, hvad den ærede Taler har lagt mig i Munden, men jeg har kun sagt, at det, at man igjennem et Lovforslag som dette og igjennem andre lignende Bestemmelser søger juridisk at binde Forholdet imellem Huusbønde og Thynde indtil den yderste Detail, navnlig søger at binde Huusbønden saaledes, at han ikke tør

meddele Skudsmaal, er at handle imod dette Forholds Væsen og at virke hen i en Retning, som vistnok maa ansees forkastelig, idet man derved for Thyndet borttager Opfordringen til at passe paa sig selv og troelig opfylde sine Pligter, og for Huusbønden borttager Midlet til at belønne det gode Thynde, hvilket ogsaa er af Betydning. — Jeg tog nærmest Ordet, forbi nogle af de falske Ytringer forekomme mig at virke om, at flere ærede Talere ikke ere ganske fortrolige med denne Materie. Det ærede Medlem fra Aarhusseguen (N. Rasmussen) sagde, at han havde været i den største Forlegenhed og følt sig ilde tilmode, naar han skulde skrive i en Skudsmaalsbog. Han maa altsaa ikke vide, at der i § 59 i Thyndeloven, hvortil nærværende Lovforslag refererer sig, udtrykkelig staaer, at Huusbønden ikke behøver at skrive Andet og Mere, end at Thyndet har tjent ham saa og saa længe og i den og den Egenstaa. Det er altsaa aldeles frivilligt, om han vil give en Charakter for Thyndets Forhold. Den ærede Secretair nede ved Døren (Forchhammer) sagde, at Skudsmaalspaategninger havde ogsaa for ham været forbundne med Vanstueligheder, og at hans Skudsmaalspaategninger altid endte med, at Vedkommende havde tjent tro og stikkelig. Jeg vil haabe for ham, at han har kunnet skrive dette efter sin Overbeviisning, thi ellers burde han ikke have skrevet det. Det ligger baade i Forholdets Natur og er udtrykkelig udtalt i Thyndelovens § 59, at den Huusbønde, som meddeler et Thynde et usfortjent Skudsmaal, som stuffer Andre, saaledes at de derved forulempes, skal kunne drages til Erstatningsansvar. Den anden ærede Secretair (Tobiesen) sagde, at Thyndet er udsat for et høist villaarligt Skudsmaal. Nei, dette er heller ikke saa ganske rigtigt; thi den samme § 59 siger, at naar Huusbønden giver et usordeelagtigt Skudsmaal, og han ikke kan fremsføre nogen antagelig Grund for, at han med Føie har gjort det, skal han kunne drages baade til Erstatnings- og til Bødeansvar. Det staaer Altsammen i denne Paragraph, og hvis derfor de ærede Medlemmer havde været fortrolige med den, vilde Ytringerne ikke være falske, saaledes som steet er fra deres Side. Den samme ærede Taler yttrede, at han vel